

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Isaac, S. Martinus, Carolus Borrhomæus, diuinitus protecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

C A P V T L I I .

*Alias quoque seu Principum, seu aliorum hominum variæ
mortes à diuino nutu pendere, & iustis de causis
accidere.*

I.

 Vi morbo vici ex hac vita decedunt, facile mortem suam vel naturæ, vel suæ intemperantia, vel diuina prouidentia possunt attribuere. At ferro casu, equo lapsi, insidijs intercepti, laqueo adjudicati, vel à sicarijs trucidati, sæpe quæstionem mouent, quo Numinis judicio id continget? Enim uero percussores, & ad quævis homicidia projectos, sinit grassari Gubernator Mundi itidem iustis de causis. Utitur enim illis aliquando tamquam carnificibus & punitoribus rerum; aliquando, ut effectoribus Martyrum; aliquando, ut protectionem suam contra eos manifestet. Quemadmodum enim Angelum misit, qui jam jam, vibrato in filium gladio, percussum Abrahamum cohiberet, ita sæpe & alios, è præsentí periculo, eripit, oppositu clypei, ac defensionis suæ interiectu. De S. Martino Turonensem Episcopo hæc scribit Sulpitius: *Quia Seuer. in vita in pago æduorum gestum sit, referam: Vbi dum templum isideneretur, furens Gentilium rusticorum in eum irruit multitudo. Cumq; unus audacior ceteris, stricto cum gladio peteret, reiecto palio nudam cervicem percussori præbuit. Nec cunctatus ferire Gentilis, sed cum dexteram altius extulisset, resupinus ruit, consternatusq; diuino metu, veniam precabatur. Nec dissimile huic fuit illud, cum eum idola destruentem, cultro quidam ferire voluisse, in ipso ictu ferrum ei de manibus excussum, non comparuit. In S. Carolum Borromæum Deo supplicantem in templo, a neam impius insidior fistulam explodens, mortem innocentissimo viro cum plumbea glande inferre conabatur; sed irrito ictu; globus enim in summa cute hesit, vi suâ destitutus, nec ulterius progrederi ausus; quod Deus in solam vestem, non etiam in carnem sanctissimi viri fecisset ei potestatem. Namirum, Qui habitat in adiutorio Altissimi: in protectione Dei cali commorabitur. Sub hoc scuto tutius est, quam sub Orci galea latitare. Falluntur miserè, qui nescio quas schedulas, ignotis characteribus inscriptas, & amuleta.* Acheron.

S. Sulpitius.
S. Martini.
cap. 23.

Ibid. cap. 14.

Psal. 90. 18

Acherontica vel deuorant, vel è collo gestant, ut non possint vulnerari ferro, vel traijci plumbo; possunt tamen baculo sanguino contundi & inuersa hasta cominus mactari; aut stanno, vel lapide eminus occidi. Aut ergo nescit diabolum esse mendacem, qui ei credit; aut fatuus est, qui sciens fallaci fidem adhibet: dignus arte perire sua.

Quamuis etiam absque hac arte alij perire merentur: ut quid enim illi alijs vitam eripiant, & vitam ipsi seruent suam?

Sinit illos Deus percutere, suo tempore vicissim percussurus.

Cum Anno 1580 27. May Bartholomei Entij consilio propugnaculum urbis oppugnarent, temeritate quadam absentes, Entius globo per cranium adacto percussus animam efflavit, pirata omni scelere, omniflagitio, omni libidine contaminatus, cui jampāne per decennium mercatorum bona diripere, mercatores ipsos in mare proturbare, feminas nuptas & innuptas constuprare, ludus erat: eoq; impudicitia inueniebat, deuenerat, ut Brilie Hollandia non erubuerit honestam honesti ciuius filiam, tam diu per vim impudenter detinere, quam diu Lammanus comes eam constuprasset. Narrari solet, inter multos mercatores, quos innocentes aquis suffocarāt, unius cadauer eum, quoniamq; nauim suam flecteret, esse per aliquot dies insecurum. Hec & fædiora sceleratoriaq; ab ipsis commilitonibus narrantur, & scribuntur. Itaque vel cadauer homicidam secutum de cæde accusauit, atque à justo Iudice Deo vindictam poposcit. Quæ sæpesera, sed ampla venit. Ut enim amnes quidam repente se condunt sub terram, & tamen nihilominus eò perforuntur, quò tendunt: ita Numinis ira, licet occulta, tamen aliquando nocentes in extremas aufert calamitates. Cadauer illud, in omnium oculis, conscientiaque stimulans tacitè piratam sequebatur, & identidem accusabat, donec Deo videbatur esse tempus vindicandi. Nulli non sua merces datur. Quidam morte afficiuntur, vt ne, si prouuant, mortem, post præclaras facinoras, mereantur. In recentioribus historijs, refert Paulus Orosius, Theodosium Comitem, Theodosij, qui postea Imperio prafuit, patrem, à Valentiniano missum ad debellandas Maurorum gentes, eas fusas multis prælijs fregisse; ipsum Firmum afflictum & oppressum coegisse ad mortem: postea, cum experientissima prouidentia totam-

II.

Laurent. Sub
in Cōment.
de reb. in oē
be gestis.
An. 1580,

Paulus Oros.
lib. 7. histor.
cap. 33.

cum